"కరణేషు మంత్రి"

ఆఫీసు పని మీద కలకత్తాకి వెళ్ళినప్పుడల్లా అలీపూర్‌కి వెళ్ళి, సుందరం, లలితలని చూసి రావడం నాకు అలవాటు. నాకు లలితని చిన్నప్పటినుంచీ తెలుసు. లలిత చాలా అందమైనదని చెప్పడానికి లేదు. కానీ, ఆకర్షణ ఉంది. మా తాతగారింటి ప్రక్కనే ఉండేవాళ్లు లలితావాళ్లూ. సెలవులకి వెళ్ళినపుడల్లా చూసేవాడిని. చిన్నతనంలో పొట్టిగా పరికిణీ వేసుకునేది. మరీ సన్నం కాదు. మరీ లావూ కాదు. కళ్ళల్లో మాత్రం ఒక మెరుపు, బారెడు జడ. జడ గంటలు పెట్టుకుని జడ వేసుకునేది. తాతగారింటికి వచ్చి మావయ్యతో బాటే తిరిగేది. అత్త ఎప్పుడూ లలితని వేళాకోళం చేసేది; "ఏవేఁ లలితా! మాకు నీ పప్పన్నం ఎప్పుడు పెట్టిస్తావు?" అని. లలిత ఏం మాట్లాడేది కాదు. కానీ ఆ కళ్ళలో మాత్రం, "ఎప్పుడో నిజంగా పెళ్లికి పిల్చి, ఇదుగో నీకు పప్పన్నం అంటాలే," అన్న భావం తళుక్కుమనేది.

నేను బియేస్సీ పరీక్షలు వ్రాసి, వేసంగి సెలవులకి వెళ్ళినపుడు లలిత స్కూలు ఫైనలు పరీక్ష యిచ్చింది. చిన్నప్పటిలాగే ఉండింది. మరీ ఒళ్లుగాక, మరీసన్నం గాక సమానంగా వుంది. నడుము బాగా చిన్నది. చీర చక్కగా కట్టుకుంటే ఇంకా

అందంగా కన్పడేది. చిన్నప్పటిలాగే, అప్పుడూ తాతగారింటికి వచ్చేసి రోజంతా గడిపేది. అప్పటిలాగే మాట్లాడకుండా కూర్చునేది. అప్పుడే మా అత్తకి వేలు విడిచిన పినతల్లి కూతురూ, ఆవిడ కొడుకు సుందరం ఆ వూరుకి వచ్చారు. వాడు మంచి అందగాడు. మంచి ఎత్తరి. పాంటు వేసుకుని, షర్టు లోపలకి టక్ చేసుకుంటే మరీ అందంగా కన్పడేవాడు.

సుందరం కలకత్తాలో చదువుకునే వాడు. వాళ్ళనాన్న అక్కడ ఒక కంపెనీలో డైరెక్టరుగా ఉండేవారు. వాళ్ళూ మాలాంటి మధ్య తరగతి కుటుంబీకులే గానీ, అతను పనిచేస్తున్న కంపెనీలో దొర గారికి అతనంటే విపరీతమైన అభిమానం కొద్దీ, ఇంగ్లండు కెళ్ళిపోతూ, అతనిపేర నున్న షేర్లన్నీ ఇతని కిచ్చేసి వెళ్లిపో యారు. దాంతో అదృష్టదేవత వీళ్ళని వరించింది.

సుందరం నేనూ కలిసి లలితతో పేకాట వేసేవారం. సుందరం ఎప్పుడూ పరధ్యా నంగా ఉంటూ, ఆటలో ఓడేవాడు. లలిత నిదానంగా శ్రద్ధగా ఆడి, ఎప్పుడూ గెలిచేది.

సుందరం తల్లికి లలితని చూడగానే నచ్చింది. సుందరం తండ్రికి టెలిగ్రాము ఇప్పించి, రప్పించింది. లలితని తన కోడలు చేసుకోవా లనుకుంటున్నానంది. నేను సుందరాన్ని కదిపాను. సుందరం, లలితంటే ఇష్టమేగాని, తానా పెళ్ళిచేసుకో నన్నాడు. నాన్నమ్మకి ఒంట్లో బాగా లేదని టెలిగ్రాము రావడంతో నే వెళ్ళిపోయాను. నాన్నమ్మ పోవడంతో ఇంటి నిండా చుట్టాలు అదీనూ. మావయ్య పదోరోజుకి వచ్చి వెళ్లిపోయాడు.

ఒక నెలరోజులు అయ్యాక ఇంట్లో సందడి తగ్గింది. ఒక రోజు నాన్నగదిలోకి వెళ్ళాను. బల్లమీది ఉత్తరాలలో పెళ్లి శుభలేఖ చూసి, తీసి చదివాను. సుందరం లలితలకి పెళ్లి. అమ్మే చెప్పింది. సుందరం మరెవ్వరినో చేసుకోవాలనుకున్నాడుట, కానీ తల్లిదండ్రులు ఆ పెళ్లికి అభ్యంతరం చెప్పినందు వలన, వారిని ఎదురించడ మెందుకు అని, తల్లిదండ్రులు చెప్పినట్లే లలితని చేసుకోవడానికి ఒప్పుకున్నాడుట. సుందరం అసలు బంగారు పిచ్చుక. తల్లి దండ్రుల నెదురించి కష్టమైన బ్రతుకుని ఏరుకోక, తన బంగారు పంజరమే తనకి మంచిదనుకున్నాడులా వుంది. నేను ఎమ్మెస్సీ చదువుతుంటే, లలితా సుందరం అమెరికాకి వెళ్ళారని తెలిసింది.

నా డాక్టరేటు అయ్యాక, నేను ఒక ప్రైవేటు కంపెనీలో చేరాను. ఆఫీసు పని మీదే కలకత్తాకి వెళ్ళాను. ఆ రోజు ఫిర్పోస్‌లో పార్టీ. నేను వెళ్లాక అక్కడున్న అందరినీ పరిచయం చేశారు కలకత్తా బ్రాంచి మేనేజరు. అక్కడున్న వారిలో సుందరం కూడా ఒకడు. దగ్గరసా వచ్చి, "ఇంటికి రావాలి" అని చెప్పి బలవంతం చేశాడు. ఆ తర్వాత మళ్లీ వ్యాపార విష యాలలో మునిగిపోయాం. ఆరోజు పార్టీ

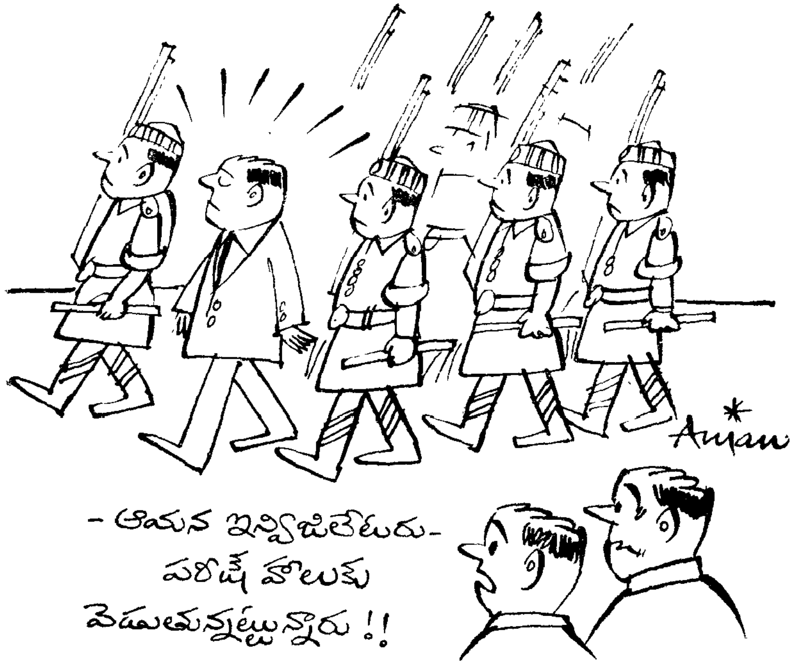

అయ్యేసరికి గంట పన్నెండయింది. ఇంక అప్పుడు వెళ్లితే బాగుండదని, ఎడ్రసు మాత్రం తీసుకుని హోటలుకి వెళ్లి పోయాను.

మర్నాడు ఆదివారం. సాయంత్రం నిద్రలేచాక స్నానం చేశాను. మనవాళ్లింటికే గదా అని, సూటు వేసుకోకుండా, గ్రే ఫులెన్‌పాంటూ, తెల్లషర్టూ వేసుకుని, పైన ఎఱ్ఱస్వెట్టరు వేసుకున్నాను. హోటలు బయట వుండే టాక్సీ ఎక్కి, "ఆలీపూర్ చలో" అన్నాను. ఆలీపూర్‌లో వాళ్ల యిల్లు కనుక్కోవడానికి అట్టే శ్రమపడ లేదు. వెళ్ళి బజ్జర్ నొక్కాను. డ్రాయింగురూము తలుపులు తెరిచినది లలిత. ఒక్క క్షణం ఆగి, లలితని పైనించి క్రిందకి చూసి, లోపలికి వెళ్ళాను. లోపల వేరే ఎవరో యిద్దరు అతిథులున్నారు. సుందరం లేచి వచ్చి నన్ను అతిథులకి పరిచయం చేశాడు.

లలితని చూసిన నాకు ఆశ్చర్యం వేసింది. పదేళ్ల క్రితం ఎలాగుందో అలాగే ఉంది. రాగాపోగా వేషంలోనే మార్పు. జడ గంటలూ, పొడుగు జడగాక, అంత జుట్టునీ పెద్ద ముడి చుట్టుకుంది. వెంకటగిరి జరీ చీర ఎఱ్ఱటి ఎరుపుది, దానికి ఎఱ్ఱటి జాకెట్టు, చేతులకి ఎఱ్ఱ రాళ్ళ గాజులు, చెవులకి ఎఱ్ఱటి దుద్దులు, మెడలో కెంపుల అట్టిగ—చూడ

గానే ఆంధ్రవనిత అనిచెపుతూనే వున్నాయి. వచ్చిన వాళ్ళిద్దరినీ అడుగుతోంది, ఏమైనా త్రాగడానికి కావాలా అని. సుందరం కొంచెం విస్కీ పట్టుకురమ్మన్నాడు. నాకేసి లలిత చూసింది, త్రాగే అలవాటుందా అన్నట్లు. నేను, "మా వూళ్లో అయితే ప్రభుత్వం నిషేధించింది గానీ, ఇలాంటి వూరులో అభ్యంతరంలేదు," అన్నాను.

అందరికీ తెచ్చి యిచ్చింది. తను మాత్రం నిమ్మపండు రసం తెచ్చుకుని, నా దగ్గరగా వున్న సోఫాలో కూర్చుంది. ఊరు కబుర్లు అవీ అయ్యాక, పిల్లలెంత మంది అని అడిగాను. ఒక్కడే నంది. తొమ్మిదేళ్ళట, శాంతినికేతన్‌లో చదువుతున్నాడంది. వచ్చిన వాళ్లిద్దరూ వెళ్ళిపోయాక, మేం ముగ్గురం కబుర్లు చెప్పుకున్నాం. భోజనానికి ఉండిపోయాను. గోంగూర పచ్చడి, కంది పొడుంతో మన భోజనం చేసి, హోటలు కెళ్ళి పోయాను.

లలితలో ఎంత కార్య శూరత్వం వుందన్నది నాకు బాగా అర్థం అయింది. ఎవరినో చేసుకుంటానన్న సుందరంని ఇప్పుడు లలితే లోకం అనేట్లు చేసుకుంది. ఆ సన్నటి నడుము అలాగే ఉంది. తొమ్మిదేళ్ళ కొడుకున్నట్లు లలితని చూస్తే, అన్పించదు. ఆ నాజూకు, ఇంగ్లీషులో మాట్లాడ్డం, వచ్చిన వాళ్ళని ఆదరించడం అవీ చూస్తే, ఎక్కడో కోనసీమలో పల్లెటూరి పిల్ల అని ఎవరూ అనుకోరు.

ఆ తర్వాత ఎప్పుడు కలకత్తాకి వెళ్ళినా లలితా సుందరం వాళ్ళింటికి వెళ్ళడం అలవాటయిపోయింది. వాళ్ళబ్బాయి రమేష్‌ని చూశాను. బాగా చదువుతున్నాడు. రమేష్ పుట్టినరోజు పార్టీనాడు వాడికి పన్నెండేళ్ళు వచ్చాయి అని తెలిసి, వాడికి నేను కలం బహుమతిగా యిచ్చాను.

ఆ తర్వాత మా కంపెనీలో చాలా మార్పులు వచ్చాయి. ఉత్తరాదికి ప్రత్యేకంగా ఒక మనిషిని వేశారు. దాంతో నాకు మళ్ళీ కలకత్తాకి వెళ్ళటం పడ లేదు. ఉత్తరాలు వ్రాసి క్షేమ సమాచారాలు కనుక్కునే అలవాటు నాకు బొత్తిగాలేదు.

మా కంపెనీలో షేర్లు అమెరికన్లకీ ఉన్నాయి. ఆ అమెరికన్ డైరక్టరు ఒకాయన మనదేశంకి వచ్చారు. మద్రాసు చుట్టు ప్రక్కల ఊర్లన్నీ త్రిప్పాను. బెంగుళూరుకి వెళ్ళి వచ్చాం. పరిచయం పెరగటంతో, అతను కలకత్తాకి వెళ్లి, అక్కడ నుంచి జపాను కెళ్ళాలనుక్కుని కలకత్తాకి నన్నే తీసుకెళ్ళమనడంతో పదేళ్ళ తర్వాత మళ్ళీ కలకత్తాకి బయల్దేరాను. కారవిల్‌లో డండంలో దిగి, అమెరికన్ డైరక్టరుతో బాటే స్పెన్సస్‌లో దిగాను. ఆ రోజు ప్రొద్దున్న కలకత్తా బ్రాంచిలో పని చూసి, మధ్యాహ్నం దాక్షిణేశ్వర్, బేలూరు చూసి వచ్చాం. సాయంత్రం విక్టోరియా మెమొరియల్, న్యూమార్కెట్టు, బిర్లా ప్లానటోరియం చూసి, మైదాన్‌లో కాస్తసేపుండి, హోటలుకి వచ్చాం. రాత్రి పదిగంట లయింది. ఇద్దరం స్నానం ముగించుకుని,

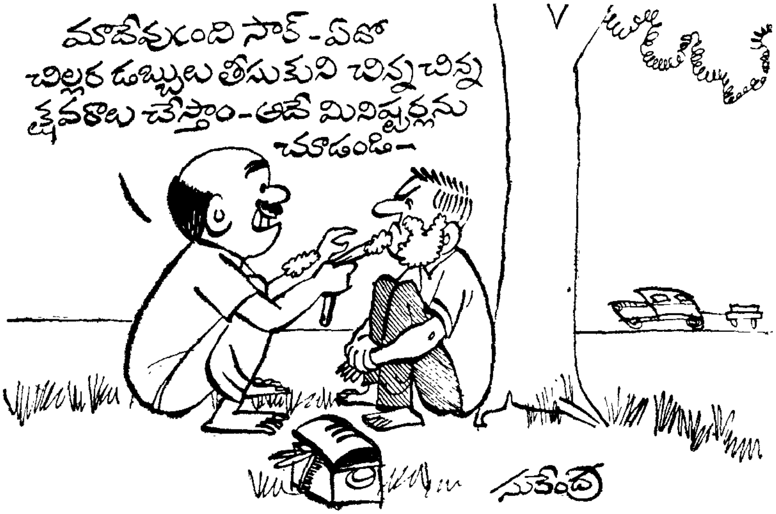

బట్టలు మార్చుకున్నాం. అయిన ఆలస్యం అయిందని, ఇద్దరం రూములో భోజనం చేయకుండా ఫ్లోర్ షో జరిగే డైనింగు హాలులోకి వెళ్ళాం. ఆయనికి సాధారణంగా చాలా పెందరాడే తినడం అలవాటు కానీ మర్నాడు జపాను వెళ్ళదల్చుకున్నందు వలన, నాతోబాటు తిరిగి చూడగల్గినవన్నీ చూసెయ్యాలన్న తాపత్రయం కొద్దీ, భోజనం మర్చిపోయారు. నాకు కడుపులో బాగా ఖాళీగా ఉన్నందువలన హెవీగా తినదల్చాను. ఆయన మాత్రం ఆలస్యంగా భోజనం చెయ్యడం మంచిదిగాదని వెజిటెబుల్ సెలాడ్‌కీ, పుడ్డింగ్‌కీ మాత్రం ఆర్డరిచ్చారు. కాబరే అయి, దీపాలు వెలగగానే, నాల్గు మూలలా పరికించి చూశాను. నా వెనుక బల్లదగ్గర లలితా, సుందరం కన్పడ్డారు.

భోజనం అయ్యాక మా డైరక్టరు పైకి వెళ్ళగానే, నేను లలితా వాళ్ళ టేబిలు దగ్గర కెళ్ళి పలకరించాను. లలిత నవ్వింది. ఆ నవ్వులో ఏదో వెలితి-రూపులో ఏ మార్పూ లేదు. జుట్టు నెరవను కూడా లేదు. ముగ్గురం అక్కడనుంచి బయటకి వచ్చాం. పుచ్చపూవులా వెన్నెల. సుందరంకి కాస్త ఒళ్ళు వచ్చింది. కాస్త ఎక్కువగా త్రాగాడులా వుంది. మత్తుగా వెళ్ళి కార్లో కూర్చున్నాడు. లలిత నన్ను చూసి, "రేపు మా యింట్లో చిన్న పార్టీ ఉంది. తప్పకుండా రావాలి" అంది. ఆ మర్నాటి మధ్యాహ్నంతో నా ఆఫీసు పని అయిపోతుంది. సరే నన్నాను.

మా డైరెక్టరుని జపాను వెళ్ళే విమానం ఎక్కించాను. సాయంత్రం లలితా వాళ్ళ ఫ్లాట్‌కి వెళ్ళాను. లలిత నవ్వుతూ నన్ను

పలకరించి, లోపలికి తీసి కెళ్ళింది. బాగా అలంకరించుకుంది. నేరేడు పండు రంగు చీర నిమ్మపండు రంగు బార్డరున్న కంచి పట్టుచీర, నిమ్మపండు రంగు పొట్టి చేతుల జాకెట్టు, మెడలో నల్లపూసలు మంగళ సూత్రం మాత్రం వేసుకుంది. చెవులకి రవ్వల దుద్దులు.చేతులకి బంగారం గాజులు. ముడిమీద సన్నజాజులు. లలిత వెనకాలే సుందరం వచ్చాడు. సుందరంకి కాస్త బట్టతల, ఒళ్ళు వచ్చింది. అయినా ఆ హాండ్సమ్ సుందరంగానే వున్నాడు. ముగ్గురం సోఫాలో కూర్చుని ఉండగా, లోపల్నుంచి రమేశు వచ్చాడు.కోనసీమలో సుందరాన్ని నేను చూసినపుడెలా ఉన్నాడో, అచ్చు అలాగే ఉన్నాడు.

"మావయ్యా నమష్కారం" అన్నాడు బెంగాలీలా స ని ష లా ఉచ్చరిస్తూను.

"అచ్చం మీ నాన్నే!" అన్నాను.

నా ప్రక్కనున్న లలిత అస్పష్టంగా, "రూపులో మాత్రమే గాదులా వుంది," అనుకుంది. సుందరం, నేనూ విన్నాం. సుందరం దోషిలా తలొంచుకున్నాడు.

లలితే మాటలు ప్రారంభించింది.

"రమేశు వాళ్ళ స్నేహితురాల్ని భోజనానికి పిలవాలన్నాడు. ఆ పిల్లతో బాటు నిన్నూ, మాధురినీ రమ్మన్నాం" అంది.

"మాధురీ ఎవరూ?" అన్నాను.

"పూర్వం ఒకప్పుడు సినిమాల్లో ఎక్స్ట్రాగా వేషాలు వేసేది," అంది లలిత.

సుందరం ఇబ్బందిగా కదిలాడు.

"మర్చిపోయావులా వుంది. ఈయన పెళ్ళి చేసుకుంటానని ఒంటి కాలి జపం చేసేదే, ఆ బ్యూటీ క్వీన్," అంది.

నా కాశ్చర్యం వేసింది, లలితలాంటి స్త్రీ ఇలా మాట్లాడుతోందంటేను. ఎదిగిన కొడుకు ఎదురుగా, తన భర్త ఎప్పుడో పెళ్ళాడ్దామనుకున్న మనిషి గురించి మాట్లాడుతోంది.

సుందరం నాకేసి చూసి, "లలిత కింకా జెలసీపోయినట్లు లేదు," అని రమేశుకి వినపడకుండా అంటూంటే విని లలిత నవ్వింది. ఆ నవ్వులో జెలసీ లేదు. గర్వం మాత్రమే ఉంది.

బజ్జర్ చప్పుడు విని లలిత వెళ్ళి ఆ మనిషిని తీసుకొచ్చింది. బాగా స్థూలకాయు రాలు. సుందరం కూర్చున్న దివాన్ మీదే చోటు చూపింది లలిత. ఆ వచ్చినావిడనే వింతగా చూస్తున్న నన్ను చూసి, "ఈవిడే మాధురీదేవి," అంటూ, బెంగాలీలో నన్ను ఆవిడకి పరిచయం చేసింది. కొడుకు రమేశుని చూపింది.

పౌడరు బాగా వేసుకుని, ముఖం మీద ముడతల్ని దాచుకోవాలన్న తాపత్రయంలో ఎక్కువగా మేకప్ చేసుకుంది. నెరిసిన వెంట్రుకల్ని దాచుకోవడానికి జుత్తుకి రంగు వేసుకున్నా, అడుగునించి పాపిట దగ్గర రాగిరంగులోనూ వెంట్రుకలు కన్పడుతూనే వున్నాయి. బాగా ఒళ్ళు రావడంతో ముఖంలో కన్ను ముక్కు అవీ వేరే వేరే కన్పడ్డంలేదు. పెదిమిలకి బాగా ఎఱ్ఱటి

రంగు లిప్‌స్టిక్ వేసుకుంది. ఒకసారి చూస్తే ఇంకోసారి చూడ బుద్ధి వెయ్యదు. ఆ ప్రక్కనే లలిత ముఖానికి ఒక్క పిసరు మేకప్పు లేకుండా ఇంకా నాజూకుగా ఇంకా అందంగా మెరసిపోతూంది. నాలాగే రమేశూ, సుందరం కూడా ఇద్దర్నీ మార్చి మార్చి చూడ్డం గమనించాను.

ఇంకొంచెంసేపులోను రమేశు స్నేహితురాలు మాలతి వచ్చింది. మరీ తెల్లటి తెలుపుగాదు. నలుపూగాదు. సరిక్రొత్త ఫేషన్లో ముడి వేసుకుంది. లేత గులాబీ రంగు పెదిమలకి రంగు, లేత గులాబీ షెకీన్ చీర. అదే రంగు స్లీవ్‌లెస్ చోళీ వేసుకుంది. లోపలికి వెళ్తూంటే, వీపు కన్పడింది. వీపు మీద జాకెట్టు ఉందా లేదా అన్నట్లుంది. అంత లో జాక్. ప్రస్తుతం మాడల్‌లాగా వున్నా, ఒక పిల్లని కనే సరికి ఒక రుబ్బురోలు పొత్రంలా అయిపోతుందని చూసేవారికి అన్పిస్తోంది.సభ్యత కూడా తెల్సినట్లు లేదు. పార్టీ జరుగుతున్నంతసేపు ఆమె చూపు మాధురీ త్రాగుతున్న జిన్ మీదే వుండింది. లలిత మెల్లగా ఆ పిల్ల వివరాలు కనుక్కొని కబుర్లు చెపుతోంది. ఒక్క పాట పాడమంది. ఆ పిల్ల రాదంది. రమేశు మాత్రం ఆ పిల్లనీ, మాధురినీ, తల్లినీ, తండ్రినీ మార్చి మార్చి పెద్ద పెద్ద కళ్ళతో చూస్తూన్నాడు. ఆ కళ్ళలో ఏదో తొట్రుపాటు కన్పడింది.

పార్టీ అయ్యేసరికి మాధురికి ఒంటిమీద స్పృహే లేదు. ఆడాళ్ళిద్దర్ని డ్రాప్ చేయమంటానని లలిత డ్రైవరుని కేకేసి వాళ్ళిద్దర్నీ పంపించింది. లలిత ఇంకా బయటే వుంది.

లలిత ఈ మాధురని ఎందుకు పిల్చిందీ, అని నాకు అర్థంగాలేదు. నేను ఆలోచిస్తూంటే, సుందరం నాతో అన్నాడ "నేను లలితని చేసుకోవడం నా అదృష్టం! ఈ మాధురికి ఆనాటినుంచీ చెడ్డ అలవాట్లున్నాయి. అంతా నా అదృష్టం," అంటూంటే రమేశు విన్నాడు. వింటూ నిట్టూర్చాడు మెల్లగా తన గదిలోకి వెళ్ళిపోయాడు.

లలితతో చెప్పి నేనూ బయల్దేరాను.

మర్నాడు హౌరాలో మెద్రాసుకి వెళ్ళే ట్రైనులో ఫస్టుక్లాసులో ఎక్కాను. ఆ కంపార్టుమెంటులోనే రమేశూ ఎక్కాడు స్టేషనుకి వచ్చిన లలితా, సుందరంలతో మాట్లాడుతూ కూర్చున్నాను. రమేశు ఇంటర్వ్యూకి అని వాత్తేరుకి వెళ్తున్నాడు.

లలిత కళ్ళలో మొన్న కనపడ్డ వెలితి లేదు. ఆ నవ్వులో గర్వం తృప్తి రెండూ వున్నాయి. సుందరం కూడా ఏదో ఆపద గట్టెక్కిన వాడిలా వున్నాడు. రమేశుకి టాటా చెప్పి, లలిత కేసి చూస్తున్న సుందరం కళ్ళల్లో గర్వం, ఆరాధనా రెండు కన్పించాయి.

ట్రైను బాగా వేగం అందుకున్నాక రమేశుని చూసాను. ఆ పిల్లాడికి నాతో ఏదో చెప్పాలని ఆత్రంగా ఉందని గ్రహించి, మెల్లగా అడిగాను. "నిన్న మీయింటికి వచ్చి నమ్మాయి శాంతినికే

పన్‌లో చదువుకుందా?" అని, "ఉహూఁ, ఆ అమ్మాయి నాలుగో క్లాసుకంటె చదువుకోలేదు. ఆ అమ్మాని చూడగానే మొదట్లో, నే పెళ్ళి చేసుకుందా మనుకున్నాను. అమ్మతో చెప్పాను. అమ్మ ఏవీ అనలేదు. ఆ పిల్ల వివరాలడిగింది. చదువుకుందా అని అడిగింది. చదువుకోలేద న్నాను. పోనీ లలితకళలలో ఏదైనా ప్రవేశం ఉందా అని అడిగింది. అవీ తెల్సినట్లు లేదు అన్నాను. ఎవరింటి పిల్ల అని అడిగింది. చూడగానే ఏదో ఆకర్షణకల్గి ఆ పిల్లని పెళ్ళిచేసుకోమని అడుగుదాం అనుకున్నాను. అది సుందర అమ్మతో చెప్పి మరీ అడుగుదాం అని ఉద్దేశం. మాలతి ప్రస్తుతం మాడలుగా పనిచేస్తోంది. ఒక్కడే అన్న. బట్టల షాపులో గుమాస్తా.

"నాన్న మాత్రం అన్నారు. 'రేపు నువ్వు పెద్ద ఆఫీసరువి అవుతావు. ఈ పిల్లకి చదువూ, సంస్కారం లేదంటావు. డబ్బు లేదంటావుకదా. అందం మాత్రం వుంది. అందం శాశ్వతం గాదురా.' అన్నారు.

"అమ్మ ఆ పిల్లని యింటికి తీసుకు రమ్మంది. నిన్నరాత్రి చూశారుగదా! ఆ మాధురీదేవిని చూసాక, నాన్న చెప్పిన మాటలు విన్నాక, నే చెయ్యబోయే పని సరైనది కాదేమోనని తోచింది. మాలతి మొదట బక్కగా వుండేది. అప్పుడే ఒళ్లు వచ్చింది. నన్నాకర్షించినది ఆ బాహ్య సౌందర్యమేను. అదిపోతే ఆ ఆకర్షణ నిలుస్తుందా? ఆ పిల్లకి పాశ్చాత్య నాగరికత అంటే మోజెక్కువ. మా అమ్మలాంటి స్త్రీ ఉండే యింటికి అలాంటి అమ్మాయిని తీసుకు రాకూడదని నిశ్చయించుకున్నాను," అన్నాడు.

నా కప్పు డర్థమయింది, లలిత మాధురి నెందుకు పిల్చిందో, సుందరం మాధురిని చేసుకోవాలనుకున్న సంగతి రమేశు వింటూండగా ఎందుకు చెప్పిందో. లలితకి, రమేశు ఆ ఫ్యాషన్ మాడల్ని చేసుకోవడం ఇష్టంలేదు. అందరు తల్లుల్లా మొండిపట్టు పట్టి, ఏడ్చి మొత్తుకోక, దాన్ని కార్యరూపంలో చేసి చూపింది. సుందరం, బాహ్యసౌందర్యాని కోసరం పెళ్ళి చేసుకుందా మనుకున్న మాధురి, లలిత అదృష్టవశాత్తు స్థూలంగా అయి వికారంగా తయారయింది. మంచితనం పేరుతో మాధురిని పిల్చి, కొడుక్కి ఇవ్వాలనుకున్న అడ్వయిస్‌ని నోరు విప్పకుండానే చెప్పింది. లలితని అభినందించుకుంటూ నిద్రలోకి జారిపోయాను.

ఇంటి కొచ్చాక కొన్నాళ్ళకి నా శ్రీమతి లలిత పంపిన శుభలేఖ యిచ్చింది. రమేశుకి పెళ్ళి, నా శ్రీమతి చెప్పింది. ఆ పిల్ల బాపు బొమ్మలాగా రివటలా వుంటుందట. వీణా, చిత్రలేఖనం వచ్చుననీ. ఆ పిల్లదీ, మా ఆవిడదీ ఒకే ఊరు. డబ్బు ఆస్తే లేదుగానీ, సంస్కార పక్షమైన పిల్ల అంది. లలిత తనకి తగ్గ కోడల్నే తెచ్చుకుంటోం దన్న మాట అనుకున్నాను.